

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **21478**

(21) Numer zgłoszenia: **22594**

(51) Klasyfikacja:
14-99

(22) Data zgłoszenia: **04.09.2014**

(54)

Podstawka – statyw do telefonu komórkowego lub tabletu, także czytnika e-booków

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
30.06.2015 WUP 06/2015

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:
ZAMKOWSKI MARIUSZ ROMAN, Gdańsk, (PL)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:
ZAMKOWSKI MARIUSZ ROMAN, Gdańsk, (PL)

PL 21478

Opis wzoru przemysłowego

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest podstawka – statyw do telefonu komórkowego lub tabletu, także czytnika e-booków, składana, wycinana z arkusza tektury litej lub tworzywa sztucznego o grubości zapewniającej sztywność: wskazana 1,5-2 mm. (Określenia: telefon komórkowy, czytnik e-booków, tablet, w opisach zastępowane są słowem: urządzenie elektroniczne). Dodatkowo podstawka może służyć jako statyw urządzeń elektronicznych podczas robienia nimi fotografii lub nagrywania filmów.

Znane podstawki charakteryzują się odmiennymi liniami krawędzi oraz wyglądem zawiasu umożliwiającego składanie. Ponadto, nie ma w innych, podobnych podstawkach wycięć, nacięć czy uchwytów, które umożliwiają umieszczenie na nich urządzenia elektronicznego w ten sposób, by można było wygodnie robić zdjęcia wbudowanym w nie aparatem fotograficznym/kamerą.

Istotę wzoru stanowi nowa postać podstawki cechująca się oryginalnym kształtem i odmiennym od innych podstawek wyglądem połączenia elementów oraz wyglądem statywu do robienia fotografii/kręcenia filmów.

Przedmiot wzoru przemysłowego przedstawiony jest na załączonych ilustracjach, na których:

Fig. 1 przedstawia wykrój podstawki – statywu w rzucie z góry, gdzie:

- 1 ścianka tylna podpierająca,
- 2 ścianka przednia podpierająca,
- 3 element podtrzymujący urządzenie elektroniczne,
- 4 ogranicznik zsuwania,
- 5 nacięcie arkusza (zawias) umożliwiające zginanie względem siebie obu ścianek podpierających,
- 6 nacięcia (zawiasy) umożliwiające odginanie ogranicznika zsuwania względem elementu podtrzymującego urządzenie elektroniczne,
- 7 szczelina statywu,
- 8 poprzeczka nośna statywu,
- 9 nacięcie arkusza (zawias) umożliwiające opuszczanie poprzeczki nośnej statywu do pozycji poziomej,
- 10 zakończenie poprzeczki nośnej statywu.

Fig. 2 przedstawia wykrój podstawki – statywu uzyskany z arkusza surowca w rzucie z dołu, gdzie:

- 11 nacięcie arkusza (zawias) umożliwiające zginanie względem siebie przedniej ścianki podpierającej i elementu podtrzymującego urządzenie elektroniczne.

Fig. 3 przedstawia podstawkę – statyw w pozycji roboczej, w rzucie z boku, nie uwzględniono tu – jak i na wszystkich ilustracjach – grubości arkusza surowca.

Fig. 4 przedstawia podstawkę – statyw w pozycji roboczej, w rzucie z przodu, prostopadłym do ścianki przedniej podpierającej.

Fig. 5 przedstawia podstawkę – statyw w pozycji roboczej, w rzucie z tyłu, prostopadłym do ścianki tylnej podpierającej.

Fig. 6 przedstawia podstawkę – statyw w pozycji roboczej, w ujęciu perspektywicznym z przodu.

Fig. 7 przedstawia podstawkę – statyw w pozycji roboczej, w ujęciu perspektywicznym z tyłu.

Fig. 8 przedstawia podstawkę – statyw w pozycji roboczej, w ujęciu perspektywicznym z przodu, z zarysem urządzenia elektronicznego na podstawie.

Fig. 9 przedstawia podstawkę – statyw w pozycji roboczej, w ujęciu perspektywicznym z przodu, z zarysem urządzenia elektronicznego na statywie.

Podstawka – statyw będąca przedmiotem wzoru przemysłowego przeznaczona jest dla telefonów komórkowych z dużym wyświetlaczem (tzw. smartfonów i phabletów), tabletów i czytników e-booków, do długotrwałego użytkowania bez zmęczenia rąk, co następuje szczególnie przy oglądaniu filmów lub prowadzeniu wideokonferencji za pomocą komunikatorów, a także czytaniu tekstów. Dodatkowo statyw umożliwia robienie zdjęć i kręcenie filmów kamerami wbudowanymi w telefony i tablety.

W stanie rozłożonym (wykrój) podstawka składa się z trzech elementów (Fig. 1: 1, 2, 3, połączonych trwale lecz elastycznie ze sobą nacięciami – zawiasami (Fig. 1 5 i Fig. 2 11), tak że razem tworzą kształt wydłużonego prostokąta, oraz z dwóch części wykrojonych z tych elementów szczeliny statywu (Fig. 1 7) z poprzeczką nośną (Fig. 1 8) oraz ogranicznika zsuwania (Fig. 1 4). Część szczeliny statywu, która nie zawiera poprzeczki nośnej jest pusta, po wykrojeniu ta część arkusza jest odrzucana.

W pozycji roboczej, rzut boczny podstawki – statywu przypomina wielką literę A, lekko rozsuniętą w poziomie, do której w prawym dolnym rogu doczepiony jest element w kształcie wielkiej litery T ułożonej na boku (Fig. 3). W pozycji roboczej użyte są wszystkie 4 połączenia zawiasowe, powodując że wykrój uzyskuje postać szerokiego klina, z ostrzem do góry, o podstawie prostokątnej. Zarys klina tworzą dwie ścianki podtrzymujące. Opuszczona poprzeczka nośna statywu w pełni odslania szczelinę statywu (Fig. 6 i Fig. 7), a zakończenie poprzeczki nośnej przytrzymuje obie ścianki podpierające w maksymalnym ich rozstawieniu, tworząc stabilną konstrukcję (Fig. 7). Ogranicznik zsuwania (Fig. 1 4) pozostaje pod pewnym kątem w stosunku do elementu podtrzymującego urządzenie elektroniczne (Fig. 8), które swoim ciężarem dociska w dół tenże element, powodując jednocześnie, że ogranicznik zsuwania jest dociskany do obudowy urządzenia, przytrzymując je od przodu. Zastosowanie przedmiotu wzoru przemysłowego jako statywu obrazuje Fig. 9.

Wykrój i uzyskana z niego podstawa mogą być wykonane z tektury lub sztywnego tworzywa sztucznego w różnej wielkości, w dowolnym kolorze, mogą mieć umieszczone elementy graficzne i napisy, poprzez nadrukowanie lub oklejenie zadrukowanymi arkuszami papieru lub folii, oraz wytłoczenia zarówno od strony zewnętrznej (w pozycji roboczej), jak i wewnętrznej.

Cechy istotne wzoru przemysłowego:

Podstawa – statyw według wzoru przemysłowego posiada następujące cechy istotne:

- składa się z dwóch ścianek połączonych ze sobą, do jednej z nich z drugiego boku dołączony jest mniejszy prostokąt, który z kolei rozłożony jest wzdłuż nacięcia znajdującego się w jego obrębie, pod kątem zbliżonym do prostego;
- wygląd z boku: rozstawione w kształt klina ścianki podpierające, pomiędzy którymi znajduje się pozioma poprzeczka; do jednej ze ścianek dołączony jest element o kształcie lekko skośnej wielkiej litery „T”;
- poprzeczka nośna ma kształt podłużnego prostokąta z jednej strony połączonego ze ścianką podpierającą, z drugiej zakończonego małym prostokątem o krawędziach dłuższych ułożonych poprzecznie do dłuższych krawędzi poprzeczki.

Ilustracja wzoru

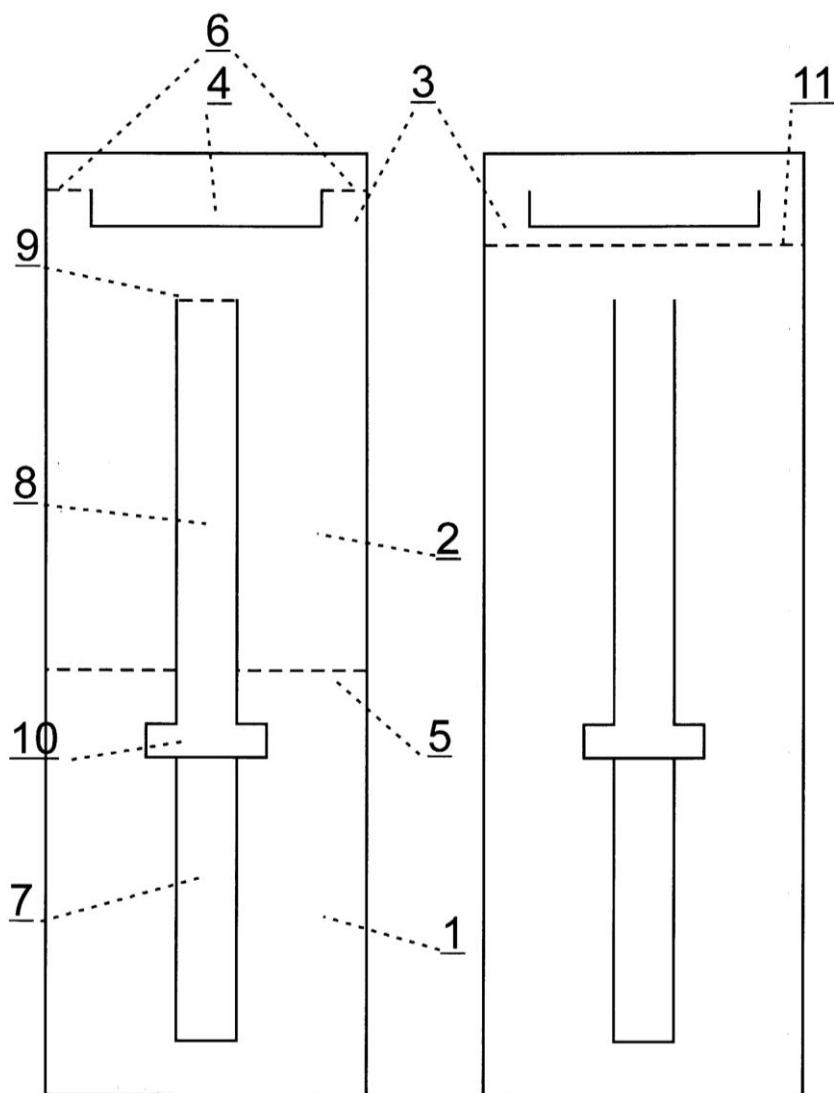

Fig. 1

Fig. 2

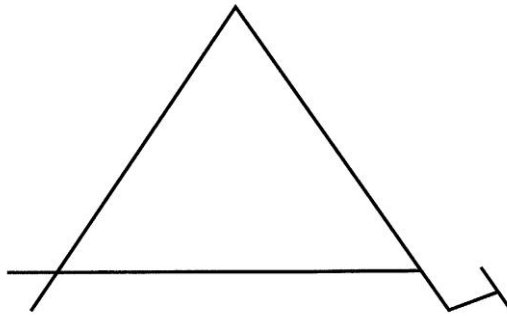

Fig. 3

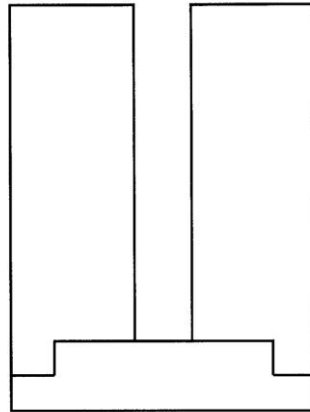

Fig. 4

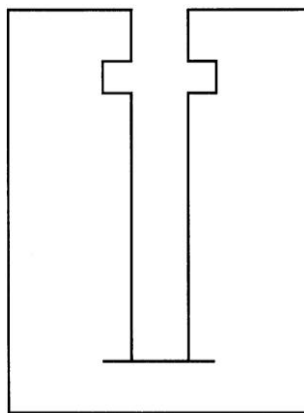

Fig. 5

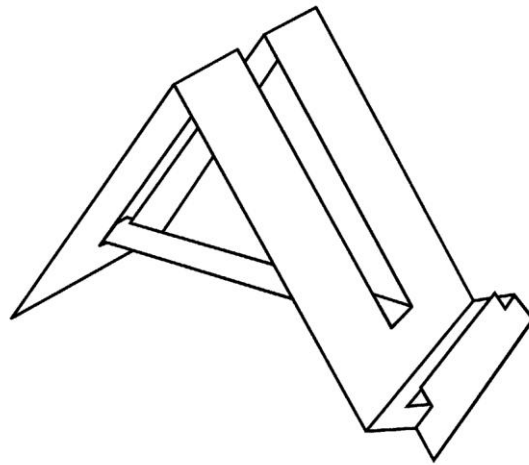

Fig. 6

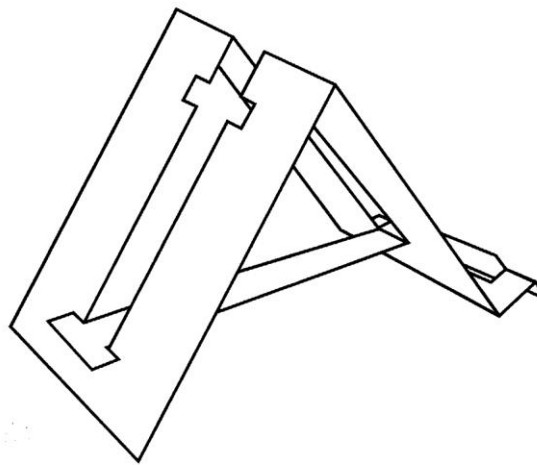

Fig. 7

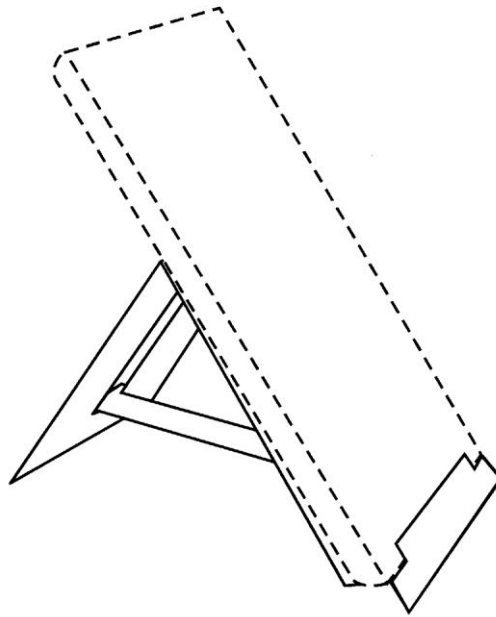

Fig. 8

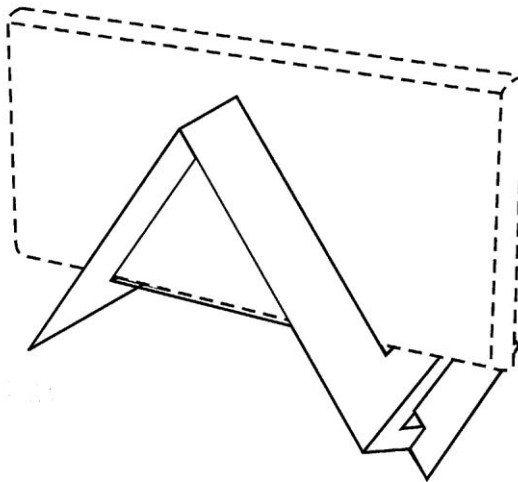

Fig. 9

